

Vayera Bet

[Genesis]

(22)1:It happened after these things, that God tested Avraham, and said to him, "Avraham!" He said, "Here I am.

2:He said, "Now take your son, your only son, whom you love, Yitzchak, and go to the land of Moriah. Offer him there for a burnt-offering on one of the mountains of which I will tell you.

3:Avraham rose early in the morning, and saddled his donkey, and took two of his young men with him, and Yitzchak his son. He split the wood for the burnt offering, and rose up, and went to the place of which God had told him.

4:On the third day Avraham lifted up his eyes, and saw the place far off.

5:Avraham said to his young men, "Stay here with the donkey. The boy and I will go yonder. We will worship, and come back to you.

6:Avraham took the wood of the burnt-offering and laid it on Yitzchak his son. He took in his hand the fire and the knife. They both went together.

7:Yitzchak spoke to Avraham his father, and said, "My father?" He said, "Here I am, my son." He said, "Here is the fire and the wood, but where is the lamb for a burnt-offering?"

8:Avraham said, "God will provide Himself the lamb for a burnt-offering, my son." So they both went together.

9:They came to the place of which God had told him. Avraham built the altar there, and laid the wood in order, bound Yitzchak his son, and laid him on the altar, above the wood.

10:Avraham stretched forth his hand, and took the knife to slaughter his son.

11:The angel of the LORD called to him out of the heaven, and said, "Avraham, Avraham!" He said, "Here I am.

(22)1 וַיְהִי אַחֲרַיִּהּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַהֲאֱלֹהִים נִסָּה

אֶת־אַבְרָהָם

וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: 2 וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־

בְּנֶךָ אֶת־יִצְחָקְךָ אֲשֶׁר־אַהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךְ־לְךָ אֶל־

אֶרֶץ הַמֹּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים

אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ: 3 וַיִּשְׁפֹּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ

אֶת־חַמְלֹו וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אֹתוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ

וַיִּבְקַע עֵצִי עֹלָה וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־

לוֹ הָאֱלֹהִים: 4 בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו

וַיִּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחֹק: 5 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל־נְעָרָיו

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחַמְלֹו וְאֲנִי וְהַנְּעַר נִלְכָה עַד־כֹּה

וְנִשְׁתַּחֲוִה וְנִשְׁוֵבָה אֵלֵיכֶם: 6 וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי

הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ

וְאֶת־הַמַּאֲכָלֹת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: 7 וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־

אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הֲנֵה

הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיִה הַשֶּׂה לְעֹלָה: 8 וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם

אֱלֹהִים יִרְאֵה־לוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם

יַחְדָּו: 9 וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים

וַיִּבֶן

שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד

אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים:

וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכָלֹת לְשַׁחַט

אֶת־בְּנוֹ: 11 וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלְּאָךְ יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר

12:He said, "Don't lay your hand on the boy, neither do anything to him. For now I know that you fear God, seeing you have not withheld your son, your only son, from Me.

אֲבָרָהֶם | אֲבָרָהֶם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי: וַיֹּאמֶר אֶל־תִּשְׁלַח יָדְךָ

13:Avraham lifted up his eyes, and looked, and behold behind him was a ram caught in the thicket by his horns. Avraham went and took the ram, and offered it up for a burnt-offering instead of his son.

אֶל־הַנְּעַר וְאֶל־תַּעֲשׂ לוֹ מְאוֹמָה כִּי | עִתָּה יָדַעְתִּי כִּי־ יִרְא אֱלֹהִים אֹתָהּ וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי: וַיֵּשֶׂא אֲבָרָהֶם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה־אֵיל אַחַר

14:Avraham called the name of that place Adonai-Yireh. As it is said to this day, "In the LORD's mountain He will be seen.

נֶאֱחָז בַּסֶּבֶךְ בְּקֶרְנָיו וַיִּלֶּךְ אֲבָרָהֶם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנֹו: וַיִּקְרָא אֲבָרָהֶם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה | יִרְאָה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בְּהָר יְהוָה יִרְאָה:

15:The angel of the LORD called to Avraham a second time out of the heaven,

וַיִּקְרָא מַלְאָךְ יְהוָה אֶל־אֲבָרָהֶם שֵׁנִית מִן־הַשָּׁמַיִם:

16:and said, "I have sworn by Myself, says the LORD, because you have done this thing, and have not withheld your son, your only son, 17:that I will surely bless you, and I will surely multiply your seed as the stars of the heavens, and as the sand which is on the seashore. Your seed will possess the gate of his enemies.

וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ: כִּי־

18:In your seed will all the nations of the earth be blessed, because you have obeyed My voice.

בְּרַךְ אֲבָרְכְךָ וְהִרְבָּה אֲרַבָּה אֶת־זַרְעֶךָ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֹל אֲשֶׁר עַל־שַׁפְתַּי הַיָּם וַיִּרְשׂ זַרְעֶךָ אֶת שְׂעַר אֵיבָיו: וְהִתְבָּרְכוּ בְּזַרְעֶךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ

19:So Avraham returned to his young men, and they rose up and went together to Beer-Sheva. Avraham lived in Beer-Sheva.

וַיָּשָׁב אֲבָרָהֶם אֶל־נְעָרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אֲבָרָהֶם בְּבְאֵר שֶׁבַע:

Vayera Bet

[Genesis]

(22)1:It happened after these things, that God tested Avraham, and said to him, "Avraham!" He said, "Here I am.

וַיְהִי¹ (22) אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה

2:He said, "Now take your son, your only son, whom you love, Yitzchak, and go to the land of Moriah. Offer him there for a burnt-offering on one of the mountains of which I will tell you.

אֶת־אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יִצְחָק אֲשֶׁר־אַהַבְתָּ וְלֶךְ־לְךָ אֶל־אֶרֶץ הַמֹּרְיָה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים

3:Avraham rose early in the morning, and saddled his donkey, and took two of his young men with him, and Yitzchak his son. He split the wood for the burnt offering, and rose up, and went to the place of which God had told him.

אֲשֶׁר אָמַר אֵלָיְךָ: וַיִּשְׁפֹּם וַיִּשְׁפֹּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת־חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עֵצִי עֹלָה וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים:

4:On the third day Avraham lifted up his eyes, and saw the place far off.

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשָׂא אַבְרָהָם אֶת־עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחֹק:

5:Avraham said to his young men, "Stay here with the donkey. The boy and I will go yonder. We will worship, and come back to you.

שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמֹר וְאֲנִי וְהַנֶּעֶר נֵלְכָה עַד־כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֵבָה אֵלֵיכֶם:

6:Avraham took the wood of the burnt-offering and laid it on Yitzchak his son. He took in his hand the fire and the knife. They both went together.

וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת־עֵצֵי הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲכָלֹת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

7:Yitzchak spoke to Avraham his father, and said, "My father?" He said, "Here I am, my son." He said, "Here is the fire and the wood, but where is the lamb for a burnt-offering?"

אֲבָרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הֲנֵה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאֵיךְ הַשֶּׁה לְעֹלָה:

8:Avraham said, "God will provide Himself the lamb for a burnt-offering, my son." So they both went together.

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה־לוֹ הַשֶּׁה לְעֹלָה בְנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו:

9:They came to the place of which God had told him. Avraham built the altar there, and laid the wood in order, bound Yitzchak his son, and laid him on the altar, above the wood.

וַיָּבֹאוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשֶׂם אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֵצִים:

10:Avraham stretched forth his hand, and took the knife to slaughter his son.

וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת־יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת־הַמַּאֲכָלֹת לְשַׁחֵט אֶת־בְּנוֹ:

11:The angel of the LORD called to him out of the heaven, and said, "Avraham, Avraham!" He said, "Here I am.

וַיִּקְרָא אֵלָיו מֵלְאָךְ יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר

12:He said, "Don't lay your hand on the boy, neither do anything to him. For now I know that you fear God, seeing you have not withheld your son, your only son, from Me.

אֲבֹרָהֶם | אֲבֹרָהֶם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי: וַיֹּאמֶר אֶל־תִּשְׁלַח יָדְךָ

13:Avraham lifted up his eyes, and looked, and behold behind him was a ram caught in the thicket by his horns. Avraham went and took the ram, and offered it up for a burnt-offering instead of his son.

אֶל־הַנֶּזֶר וְאֶל־תַּעַשׂ לוֹ מֵאוֹמָה כִּי | עֵתָה יָדַעְתִּי כִּי־ יִרָא אֱלֹהִים אֹתָהּ וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי: וַיֵּשֶׂא אֲבֹרָהֶם אֶת־עֵינָיו וַיִּרָא וְהִנֵּה־אֵיל אַחֵר

14:Avraham called the name of that place Adonai-Yireh. As it is said to this day, "In the LORD's mountain He will be seen.

נֶאֱחָזוּ בְּסֹבֶךְ בְּקֶרְנָיו וַיִּלֶךְ אֲבֹרָהֶם וַיִּקַּח אֶת־הָאֵיל וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחַת בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֲבֹרָהֶם שֵׁם־הַמָּקוֹם הַהוּא יְהוָה | יִרְאֶה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בְּהָר יְהוָה יִרְאֶה:

15:The angel of the LORD called to Avraham a second time out of the heaven,

וַיִּקְרָא מֵלֶאֱךָ יְהוָה אֶל־אֲבֹרָהֶם שֵׁנִית מִן־הַשָּׁמַיִם:

16:and said, "I have sworn by Myself, says the LORD, because you have done this thing, and have not withheld your son, your only son, 17:that I will surely bless you, and I will surely multiply your seed as the stars of the heavens, and as the sand which is on the seashore. Your seed will possess the gate of his enemies.

וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת־בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ: כִּי־

18:In your seed will all the nations of the earth be blessed, because you have obeyed My voice.

בְּרַךְ אֲבֹרָהֶךָ וְהִרְבָּה אַרְבֵּה אֶת־זַרְעֶךָ כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֹל אֲשֶׁר עַל־שֹׁפֶת הַיָּם וַיִּרַשׁ זַרְעֶךָ אֶת שְׂעַר אֲבוֹתָיו: וְהִתְבָּרְכוּ בְּזַרְעֶךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ

19:So Avraham returned to his young men, and they rose up and went together to Beer-Sheva. Avraham lived in Beer-Sheva.

וַיָּקֻם אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקוֹלִי: וַיֵּשֶׁב אֲבֹרָהֶם אֶל־נְעָרָיו וַיִּקְמוּ וַיֵּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּשֶׁב אֲבֹרָהֶם בְּבְאֵר שֶׁבַע:

וַיְהִי¹ אַחֲרַיִם הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נֹסֶה אֶת־אֲבֹרָהֶם
 וַיֹּאמֶר אֱלֹוֹ אֲבֹרָהֶם וַיֹּאמֶר הַנְּנִי² וַיֹּאמֶר קַח־נָא אֶת־
 בְּנֶךָ אֶת־יְחִידְךָ אֲשֶׁר־אֲהַבְתָּ אֶת־יִצְחָק וְלֶךָ־לְךָ אֶל־
 אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אֶחָד הַהָרִים
 אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹוֹךָ³ וַיִּשְׁכַּם אֲבֹרָהֶם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ
 אֶת־חַמְרוֹ וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי נְעָרָיו אֹתוֹ וְאֶת יִצְחָק בְּנוֹ
 וַיִּבְקַע עֵצִי עֹלָה וַיִּקַּם וַיֵּלֶךְ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־אָמַר־
 לוֹ הָאֱלֹהִים⁴ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אֲבֹרָהֶם אֶת־עֵינָיו
 וַיִּרְא אֶת־הַמָּקוֹם מֵרְחֹק⁵ וַיֹּאמֶר אֲבֹרָהֶם אֶל־נְעָרָיו
 שְׁבוּ־לָכֶם פֹּה עִם־הַחֲמֹר וְאֲנִי וְהַנְּעַר נִלְכָּה עַד־כֹּה
 וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֶבָה אֲלֵיכֶם⁶ וַיִּקַּח אֲבֹרָהֶם אֶת־עֵצִי
 הָעֹלָה וַיִּשֶׂם עַל־יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת־הָאֵשׁ
 וְאֶת־הַמַּאֲכָלֹת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו⁷ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־
 אֲבֹרָהֶם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הַנְּנִי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה
 הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאֵיָה הַשֵּׂה לְעֹלָה⁸ וַיֹּאמֶר אֲבֹרָהֶם

אֱלֹהִים יִרְאֶה-לוֹ הַשָּׁה לְעֵלָה בְּנֵי וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם
יַחְדָּו׃ ⁹ וַיָּבֹאוּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן
שָׁם אַבְרָהָם אֶת-הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת-הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד
אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּשָּׂם אֹתוֹ עַל-הַמִּזְבֵּחַ מִמָּעַל לְעֵצִים׃
וַיִּשְׁלַח ¹⁰ וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת-יְדֹו וַיִּקַּח אֶת-הַמֶּאֱכָלֹת לְשַׁחֵט
אֶת-בְּנוֹ׃ ¹¹ וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלְאָךְ יְהוָה מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם | אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הַנְּבִי׃ ¹² וַיֹּאמֶר אֶל-תְּשַׁלַּח יָדְךָ
אֶל-הַנֶּזֶר וְאֶל-תַּעֲשֵׂ לֹ מְאוּמָה כִּי | עֵתָה יַדְעֵתִי כִּי-
יִרְאֵ אֱלֹהִים אֹתָה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת-בְּנֶךְ אֶת-יַחֲדָךְ
מִמֶּנִּי׃ ¹³ וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת-עֵינָיו וַיִּרְאֵ וְהִנֵּה-אֵיל אַחַר
נֶאֱחָז בַּסֶּבֶךְ בְּקִרְנָיו וַיִּלֶךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח אֶת-הָאֵיל
וַיַּעֲלֵהוּ לְעֵלָה תַּחַת בְּנוֹ׃ ¹⁴ וַיִּקְרָא אַבְרָהָם שֵׁם-הַמָּקוֹם
הַהוּא יְהוָה | יִרְאֶה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יִרְאֶה׃
¹⁵ וַיִּקְרָא מִלְאָךְ יְהוָה אֶל-אַבְרָהָם שְׁנֵית מִן-הַשָּׁמַיִם׃
וַיֹּאמֶר ¹⁶ בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם-יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חֲשַׁכְתָּ אֶת-בְּנֶךְ אֶת-יַחֲדָךְ׃ ¹⁷ כִּי-

בְּרַךְ אֲבֹרְכֶךָ וְהִרְבֵּה אֲרֵבָה אֶת־זֶרְעֶךָ כְּכֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם וְכַחֲלוֹ אֲשֶׁר עַל־שַׁפְּתַי הַיָּם וַיִּרְשׁ זֶרְעֶךָ
אֶת שַׁעַר אֲבִיּוֹ: ¹⁸וְהִתְבָּרְכוּ בְּזֶרְעֶךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ
עֵקֶב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלְיִ: ¹⁹וַיָּשָׁב אֲבָרְהָם אֶל־נְעָרָיו
וַיִּקְמוּ וַיִּלְכוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שֶׁבַע וַיִּשָּׁב אֲבָרְהָם
בְּבְאֵר שֶׁבַע:

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים גסה את אברהם
ויאמר אליו אברהם ויאמר הגני ויאמר קח גא את
בגך את יחידך אשר אהבת את יצחק וכך כך אל
ארץ המריה והעלהו שם לעלה על ארז ההרים
אשר אמר אליך וישכם אברהם בבקר ויחבש
את זמרו ויקח את שני געריו אתו ואת יצחק בגו
ויבקע עצי עלה ויקם ויכך אל המקום אשר אמר
לו האלהים ביום השלישי וישא אברהם את עיניו
וירא את המקום מרחק ויאמר אברהם אל געריו
שבו לכם פה עם הזמור ואני והגער גלכה עד כה
וגשתחזה וגשובה אליכם ויקח אברהם את עצי
העלה וישם על יצחק בגו ויקח בידו את האש
ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו ויאמר יצחק אל
אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הגני בני ויאמר הגה
האש והעצים ואיה השנה לעלה ויאמר אברהם

אֱלֹהִים יִרְאֶה לּוֹ הַשְׁעָה לְעֹלָה בְנֵי וַיִּלְכוּ שְׁנֵיהֶם
יַחְדָּו וַיָּבֹאוּ אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לּוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן
שָׁם אֲבֵרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֹצִים וַיַּעֲקֹד
אֶת יִצְחָק בְּנֵו וַיִּשָּׂם אֶתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֹצִים
וַיִּשְׁלַח אֲבֵרָהָם אֶת יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמֵּאֲכָלֹת לְשִׂחֻטָּ
אֶת בְּנֵו וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֵּאךְ יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר
אֲבֵרָהָם אֲבֵרָהָם וַיֹּאמֶר הַגָּזִי וַיֹּאמֶר אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ
אֶל הַגֵּעֵר וְאֵל תַּעֲשֵׂ לּוֹ מֵאֻמָּה כִּי עֹתָה יִדְעֵתִי כִּי
יִרְאֵ אֱלֹהִים אֶתָּה וְלֹא חִשַּׁכְתָּ אֶת בְּנִךְ אֶת יַחֲדָךְ
מִמִּנִּי וַיִּשָּׂא אֲבֵרָהָם אֶת עֵינָיו וַיִּרְאֵ וְהִגִּיד אֵיל אֲחִיר
גָּאֻחַ בְּסֹבֵךְ בְּקִרְגִיו וַיִּלֶךְ אֲבֵרָהָם וַיִּקַּח אֶת הָאֵיל
וַיַּעֲלֵהוּ לְעֹלָה תַּחֲזֹת בְּנֵו וַיִּקְרָא אֲבֵרָהָם שָׁם הַמְּקוֹם
הַהוּא יְהוָה יִרְאֶה אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יִרְאֶה
וַיִּקְרָא מִלֵּאךְ יְהוָה אֵל אֲבֵרָהָם שְׁנֵית מִן הַשָּׁמַיִם
וַיֹּאמֶר בִּי גִשְׁבַּעְתִּי גָאֻם יְהוָה כִּי יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ
אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חִשַּׁכְתָּ אֶת בְּנִךְ אֶת יַחֲדָךְ כִּי

ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי
השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך
את שער איביו והתברכו בזרעך כל גויי הארץ
עקב אשר שמעת בקלי וישב אברהם אל געריו
ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם
בבאר שבע

Parashat Vayeira

Genesis 18:1-22:24

Introductionⁱⁱⁱ

Life gets interesting for Abraham and Sarah. This whole business of starting a new people and a new way of life has its difficulties. When Sarah could not have children she urged Abraham to take her slave, Hagar, and have a child with her. That child is named Ishmael. Sarah becomes pregnant at the advanced age of ninety. At that point, she cannot tolerate having Hagar and Ishmael around the camp, so she tells Abraham to kick them out. Meanwhile, the people of the cities of Sodom and Gomorrah have become increasingly more evil. God decides to destroy the cities and their inhabitants (sounds like the Flood story, right?). Abraham argues with God and implores him to save the cities, which doesn't quite work out. Later, God tells Abraham to offer his son, Isaac, as a sacrifice. But, at the last minute Isaac is saved.

Summary

- ▶ Abraham and Sarah welcome three visitors, who announce that Sarah, age ninety, will have a child- which is really laughable, and so, Sarah laughs when she hears the news. (18:1-15)
- ▶ God and Abraham argue over the fate of the wicked cities of Sodom and Gomorrah. Abraham tries to get God to spare the cities, but his pleas are unsuccessful. (18:16-33)
- ▶ God destroys Sodom and Gomorrah. (19:1-36)
- ▶ Sarah has a child, Isaac, and at Sarah's insistence Abraham sends Hagar and Ishmael into the wilderness. (21:1-21)
- ▶ God tells Abraham to sacrifice his son Isaac, which Abraham is ready to do, but, just in the nick of time, an angel prevents the sacrifice from happening; this story is known as Akedat Yitzchak, "the Binding of Isaac." (22:1-19)

The Big Ideas

- ▶ Hospitality (*hakhnasat orchim*) is an important Jewish value. The Jewish people began in the desert, where welcoming strangers was particularly important, and that mitzvah continues to this very day. Jews traditionally open their homes to guests and strangers, particularly for Shabbat and holiday dinners.
- ▶ Judaism believes that it is sometimes necessary to challenge God. Challenging God is an ancient tradition, and, in every generation, that tradition appears in Jewish literature. Confronting God is not the same as not believing in God (you cannot confront something that you don't think exists). Rather, the act of confronting God affirms the close Jewish relationship with God. It shows that we take God seriously.

ⁱⁱⁱ Rabbi Jeffrey K. Salkin, *JPS B'nai Mitzvah Torah Commentary* (Jewish Publication Society: New York, 2017), 16-18. The introduction, summary, and big ideas all come from Rabbi Salkin's wonderful commentary, which we recommend for every family. This wonderful guide contains themes, D'var Torah ideas, and discussions on the parashah and haftorah that are accessible to teenagers.